

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 4Csp/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118375714
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mikuláš Géczi
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6118375714.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Mikulášom Géczim v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného JUDr. Oskar Chnápko, advokát, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45 018 201, proti žalovanému J. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, XXX XX I., štátny občan SR, zastúpeného T. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. S. XXX/XX, XXX XX K., štátna občianka SR, o zaplatenie 1.892,04 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa **p r i z n á v a** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia istiny 1.892,04 eur a úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy dlžnej istiny od 20.11.2014 do zaplatenia (po úprave žalobného petitu č. I. 50 a 52 spisu) a náhrady trov konania.

2. Podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 28.01.2010 bola medzi predchodcom žalobcu (Poštová banka, a.s.) a žalovaným uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 3.500,- eur. Žalovaný sa podľa zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti tej - ktorej splátky dohodnutou v zmluve. V dobe od uzatvorenia zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“, resp. v zoznam platieb, v prípade, ak tieto boli poukázané po vystavení listiny Aktuálny stav úveru. V zmysle Obchodných podmienok pre úver (ďalej aj ako „OP“), ak sa žalovaný dostal do omeškania s platením splátok, pôvodnému veriteľovi - Poštová banka, a.s. vznikol nárok požadovať od dlžníka (žalovaného), predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Pôvodný veriteľ - Poštová banka, a.s. si právo požadovať predčasné splatenie istiny úveru v súlade s Obchodnými podmienkami uplatnil, a to na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanému, následkom čoho sa stal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve zo strany banky nezaplatil dlžnú pohľadávku.

3. Právnym titulom, na základe ktorého si žalobca uplatnil voči žalovanému pohľadávku, je zmluva o úvere uzatvorená v súlade s ustanovením § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník. Záväzok zo zmluvy o úvere podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka vzniká dohodou o jej podstatných náležitostiach, ktorými sú záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka v jeho prospech

peňažné prostriedky, určenie sumy peňažných prostriedkov, záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. V konaní je voči žalovanému uplatňovaná nesplatená istina úveru, ako aj zmluvné úroky vo výške 19,5 % a úroky z omeškania vo výške 5,25 %. Úroky sú uplatňované odo dňa nasledujúceho po dni poslednej platby žalovaného. Úhrady realizované žalovaným boli započítané na úroky do dátumu poslednej platby, ktoré si žalobca v konaní neuplatňuje. Pohľadávka voči žalovanému so všetkými právami s ňou spojenými bola postúpená nasledovnými zmluvami: Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 06.10.2016, uzavretá medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. ako postupníkom (poradové číslo pohľadávky v prílohe zmluvy o postúpení: 1476).. Aktuálnym veriteľom pohľadávky je žalobca. Predmetnými zmluvami o postúpení je preukázaný celý rad postúpení a tým aj aktívna vecná legitímácia žalobcu pre toto konanie.

4. Žalobca ďalej uviedol, že pohľadávka uplatnená v tomto konaní bola voči žalovanému už súdne uplatňovaná, a to na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe vyhovel v celom rozsahu a vo veci rozhodol rozhodcovským rozsudkom zo dňa 19.8.2014, sp. zn. S právoplatným dňa 31.10.2014, vykonateľným dňa 4.11.2014. Dňa 30.3.2015 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, žiadosť o vydanie poverenia bola právoplatne zamietnutá. Žalobca vychádzal zo skutočnosti, že pri zrušení rozhodcovského rozsudku ako aj pri zamietnutí, resp. zastavení exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku sa pre veriteľa znemožňuje vynúiteľnosť plnenia voči svojmu dlžníkovi na podklade rozhodcovského rozsudku. Na obe situácie je potrebné nazerať analogicky a veriteľovi nemožno odopierať súdnu ochranu a nepriznanie jeho nároku v konaní na štátnom súde ktoré bude viesť po zastavení exekučného konania len z toho dôvodu, že nedošlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, ktoré narozdiel od zastavenia exekučného konania výslovne v zákone dáva veriteľovi možnosť pokračovania v konaní o zaplatenie po jeho zrušení, ktorého iniciovanie je závislé výlučne od vôle dlžníka. V tejto súvislosti žalobca poukázal na viaceré právoplatné rozhodnutia, ktorými bol obdobný nárok ako je uplatňovaný v tomto konaní žalobcovi prisúdený, a to: rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 04.06.2018, sp. zn. 16Csp/249/2016, rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 30.10.2017, sp. zn. 8Csp/226/2016, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24.08.2017, sp. zn. 17Csp/181/2016, rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 24.08.2017, sp. zn. 1Csp/180/2016, rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 09.02.2018, sp. zn. 16Csp/143/2016, rozsudok Okresného súdu Skalica zo dňa 14.12.2017 sp. zn. 7Csp/208/2016, rozsudok Okresného súdu Partizánske zo dňa 23.03.2018, sp. zn. 6Csp/144/2017, rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 18.05.2018, sp. zn. 7Csp/130/2017, rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 21.03.2018, sp. zn. 27Csp/108/2017, rozsudok okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 04.04.2018, sp. zn. 2Csp/91/2017, rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 16.04.2018, sp. zn. 8Csp/115/2017, rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 09.04.2018, sp. zn. 21Csp/131/2017, rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 27.04.2017, sp. zn. 13Csp/119/2016, rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.06.2017, sp. zn. 10Csp/88/2016. Ďalej poukázal na to, že dňa 27.09.2018 vyšiel v Zbierke zákonov pod č. 271/2018 Z. z. Nález ústavného Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo 7. februára 2018, o tom, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, t.j. dňom 27.09. 2018 stráca ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinnosť. Uvedené znamená, že súd v tomto konaní nie je oprávnený ust. § 5b cit. zákona aplikovať.

5. Súd vydal dňa 05.03.2019 platobný rozkaz, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom poprel skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe a žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. V podanom odpore uviedol, že právny predchodca žalobcu dňa 27.01.2010 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, pričom pri uzatváraní zmluvy, použil nekalé obchodné praktiky, a do zmluvy včlenil neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaný ako spotrebiteľ som v čase uzatvorenia zmluvy nevedel, že zmluva je vadná, plná neprijateľných zmluvných podmienok. Vzhľadom k uvedenému žiadal súd o ex offo preskúmanie neprijateľných podmienok spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola podkladom pre vydanie platobného rozkazu. Podľa žalovaného v predmetnej zmluve absentujú obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, iných úveroch a pôžičkách, a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov - zmluva uvádza len údaj o výške mesačnej splátky

ako jednu sumu, z ktorej nie je zrejmé akú časť z nej predstavuje istina, akú časť úrok a akú časť iné poplatky, celková cena úveru ako aj výška PRMN je v zmluve uvedená nesprávne. Údaje, ktoré boli k dispozícii pri podpise zmluvy predstavujú dôležité faktory, ktoré ovplyvňujú ročnú percentuálnu mieru nákladov, k týmto faktorom patria výška poskytovaného úveru, obdobie, na ktoré sa úver poskytuje, výška nákladov (splátok a poplatkov, ktoré súvisia s poskytnutím úveru), informácia o výške splátok úveru a prípadných ďalších platieb, informácie o lehote splatnosti každej splátky a ďalšie. Pri úvere s výškou 3.500,- eur, lehotou splatnosti 70 mesiacov a výškou splátky 90,27 eur, je RPMN 25,01%, pričom v zmluve je uvedená RPMN 21,34 %. Celková výška úveru pri výpočte predstavuje sumu 6.318,90 eur, pričom v zmluve sa nachádza údaj s celkovou čiastkou úveru vo výške 5.826,04 eur. S poukazom na § 43 Občianskeho zákonníka, sú účastníci povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov. Žalovaný mal za to, že zmluvy, ktoré žalobca uzatvára, boli a aj sú v rozpore so zákonom. Svedčia o tom podľa neho aj rozsudky súdov, ktoré sa nachádzajú na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR. Súdny musí rozhodovať jednotne v rovnakej veci. Obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď.

6. S poukazom na § 100 Občianskeho zákonníka žalovaný uplatnil námietku premlčania voči predmetnej pohľadávke, nakoľko žalobca neuplatnil svoju pohľadávku (právo) voči žalovanému v dobe, ktorá je stanovená v zákone. Žalovaný poznamenal, že na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. S poukazom na § 101 je premlčacia doba trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať prvýkrát. Podľa predloženého výpisu úhrad bola posledná splátka uhradená dňa 19.11.2014. To znamená, že objektívna trojročná premlčacia lehota uplynula dňa 20.11.2017. Žaloba v predmetnej právnej veci bola na súd podaná dňa 07.11.2018, t. j. po uplynutí premlčacej doby, a teda celý žalobný nárok je premlčaný a tým nedôvodný.

7. Žalobca vo vyjadrení k odporu poukázal na tú skutočnosť, že pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu týkajúcu sa absencie sumy, rozpisu počtu a termínov splátok, dňa 12.10.2017 pribudol vo veci (ne)možnosti eurokonformného výkladu zákona č. 129/2010 Z. z. v otázke členenia splátok spotrebiteľského úveru na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov podstatný právny argument. Národná rada Slovenskej republiky dňa 12.10.2017 prijala zákon č. 279/2017 Z. z., ktorým s účinnosťou od 01.05.2018 upustila od požiadavky členenia splátok spotrebiteľského úveru na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Vyššie uvedenú zmenu zákonodarca odôvodnil skutočnosťou, že bez takejto zmeny by bol Zákon (naďalej) v rozpore so Smernicou a tiež dôvodom, že týmto krokom zákonodarca napráva skutočnosť, že Slovenská republika pri implementácii Smernica išla, napriek požiadavke tzv. úplnej harmonizácie, nad rámec podmienok stanovených Smernicou. Samotný zákonodarca tak priamo potvrdil, že Zákon je v tejto otázke v rozpore so Smernicou a že eurokonformný výklad Zákona skrze zásadu zákazu výkladu zákona contra legem nie je možný. Žalobca rovnako poukázal na Rozsudok SÚDNEHO DVORA (tretia komora) z 9. novembra 2016, sp. zn. C-42/15, týkajúci sa výkladu článku 1, článku 3 písm. m), článku 10 ods. 1 a 2, článku 22 ods. 1 a článku 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 2008, s. 66), podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., a Q. P. vo veci návrhu na zaplatenie zostávajúcich dlžných súm z úveru, ktorý jej táto spoločnosť poskytla a s ktorého splácaním je v omeškaní. „Svojou treťou a štvrtou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 vykladať v tom zmysle, že je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala každú splátku spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, alebo či v tejto súvislosti postačuje všeobecný odkaz v zmluve umožňujúci identifikovať dátumy týchto splátok. Žalobca poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, v ktorom Najvyšší súd SR v odôvodnení rozhodnutia uvádza „22. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa uvádza, že predložený návrh zákona „je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva“. V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu. ... Rozsudok konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali) pochybnosti o tom,

či textu „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice) obsahovo zodpovedá text „zmluva o spotrebiteľskom úvere ... musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už bolo uvedené, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.“ Na záver žalobca zhrnul, že Súdny dvor dospel k záveru, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zároveň súdny dvor dospel k záveru, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Žalobca mal za to, že zmluva o úvere jasným spôsobom obsahuje údaje o výške (90,27 Eur), počte (70 mesačných splátok) a termíne (k 17. dňu v mesiaci, počnúc dňom 17.02.2010 do 17.11.2015) jednotlivých splátok. Preto podľa žalobcu vyššie uvedenú zmluvu o úvere nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o úvere neobsahuje matematicky spočítanú celkovú čiastku úveru ako aj výšku, počet a termíny splátok, nakoľko vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že zmluva o úvere priamo nemusí takýto údaj obsahovať, ale postačí, ak sa táto informácia na základe zmluvy o úvere dá identifikovať, čo v danom prípade zmluva o úvere spĺňa.

8. Pokiaľ ide o celkovú čiastku, ktorú mal na základe zmluvy o úvere spotrebiteľ zaplatiť, žalobca uviedol, že údaj o výške poskytnutého úveru ako aj celkovej výške nákladov zmluva o úvere obsahuje správne a zároveň zmluva o úvere obsahuje aj správny údaj o RPMN. Podľa žalobcu všetky údaje, ktoré boli potrebné pre výpočet RPMN podľa platnej legislatívy, boli v zmluve o úvere obsiahnuté. Zmluva o úvere obsahuje jednak výšku úveru, úrokovú sadzbu, dátum prvej splátky ako aj dátum konečnej splatnosti, ako aj počet mesačných splátok. Žalobcovi nebolo zrejmé, na základe akých skutočností žalovaný uviedol, že výška RPMN je vypočítaná nesprávne. Vzorec na výpočet RPMN sa v čase menil a preto nie je možné len jednoduchým uvedením vstupných údajov do akejkoľvek internetovej tabuľky a tvrdiť, že výpočet RPMN v zmluve nie je uvedený správne. V tomto poukázal na skutočnosť, že tvrdenie súdu o tom, že údaj o výške RPMN je nesprávna, nie je pravdivým. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 90,27 eur mesačne vždy k 17. dňu v mesiaci, počnúc dňom 17.02.2010. Mesačná splátka vo výške 90,27 eur pozostávala zo splátky istiny a úroku vo výške 84,- eur a z poplatku za poistenie úveru vo výške 6,27 eur, ktorého výška bola určená v zmysle Sadzobníka poplatkov. V zmysle ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských

úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov „Na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.“ Na základe uvedeného je zrejmé, že v danom prípade išlo o dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby, pričom do celkových nákladov úveru sa s poukazom na ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nezapočítavajú poplatky za nepovinné poistenie k úveru, tzn., že ak na získanie úveru nebolo poistenie povinné, poplatok za poistenie nemá byť započítaný do celkových nákladov spojených s úverom. Do celkových nákladov a poplatkov za poistenie úveru započíta, len ak je poistenie povinné na získanie úveru, resp. na získanie za ponúkaných podmienok. V prípade zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným nebol poplatok za poistenie zarátaný do celkových nákladov, nakoľko žalovaný uzavrel zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby poistenia úveru, pričom táto nebola podmienkou na získanie úveru alebo získanie za ponúkaných podmienok. Žalobca týmto zasiela súdu listinu s výpočtom RPMN, ktorý je vypočítaný podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzorec výpočtu RPMN žalobcovi do kalkulačky implementoval externý dodávateľ, ktorý garantuje správnosť výpočtu RPMN. Nakoľko žalobca (banka) v dobe uzavretia úverovej zmluvy nijakým spôsobom nezvýhodňovala úvery s poistením a klient si poistenie vybral sám a dobrovoľne, banka poistné nezahrňovala do RPMN. Celková výška nákladov úveru vyšla prepočítaním rovnako ako v zmluve. Žalovaný si jednoduchým vynásobením určil celkovú výšku nákladov tak, že vynásobil počet mesačných splátok uvedených na úverovej zmluve krát výška mesačnej splátky. Uvedený prepočet však nie je správny, nakoľko do celkovej výšky nákladov úveru sa vzhľadom na vyššie uvedené nezapočítava výška mesačného poplatku za poistenie, a zároveň posledná splátka úveru mala byť v nižšej sume, resp. v sume 36,31 eur (30,04 eur ako splátka istiny a úroku a 6,27 eur ako poplatok za poistenie). Právny predchodca žalobcu (banka) pred poslednou celou splátkou zasiela žalovanému (dlžníkovi) informáciu o výške poslednej splátky, čiže ak posledná splátka je výške 36,31 eur, tak banka zašle pred jej splatnosťou žalovanému (dlžníkovi) list, ktorým mu oznámi túto poníženú splátku a zároveň mu oznámi, že sa jedná o poslednú splátku. Uvedené je z dôvodu, že bankový systém je nastavený na dobu splácania v rokoch, pričom samotný žalovaný si v žiadosti (okrem iného) má možnosť zvoliť výšku úveru ako aj dobu splácania úveru v rokoch (časť 2 zmluvy). Ako vyplýva z výpočtu RPMN, žalovaný sa zaviazal uhradiť predmetný úver v 70 splátkach, pričom 90,27 splátok bolo vo výške 84,- eur a 70. splátka už mala predstavovať 36,31 eur. Nakoľko sa do celkových nákladov sa poplatok za poistenie úveru nezapočítalo, keďže poistenie úveru nebolo povinné na získanie úveru, resp. na získanie úveru za ponúkaných podmienok je zrejmé, že celkové náklady na úver boli vo výške 2.326,04 eur ($669 \times 84 + 30,04 = 5.826,04 - 3.500 = 2.326,04$ Eur). Na základe uvedeného je zrejmé, že celková výška nákladov bola vypočítaná správne.

9. Legislatívne zmeny, ktoré sa premietli do rozhodovacej praxe súdov pri zastavení exekučného konania, v ktorom sa veriteľ domáhal výkonu rozhodcovského rozsudku na základe dohodnutej rozhodcovskej doložky, aplikáciou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, spôsobili, že veriteľ, napriek tomu, že postupoval pri uplatnení a vymáhaní svojej pohľadávky podľa platných právnych noriem a právne aprobovaným spôsobom, dostal sa do situácie, v ktorej sú popreté jeho legitímne očakávania, že exekučný titul bude možné vykonať, čo je v príkrom rozpore s princípom právnej istoty. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na znenie čl. 20 ods. 1 ústavy SR, podľa ktorého má každý právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje, ako aj na čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nastal dňa 07.10.2013, žaloba na rozhodcovský súd bola podaná vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe a do času podania žaloby na rozhodcovský súd trojročná premlčacia doba v celej svojej dĺžke trvania neuplynula. Podaním žaloby na rozhodcovský súd prestala premlčacia doba plynúť, a to počas vedeného rozhodcovského konania a následne v období keď veriteľ - oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie až do času, keď z dôvodu posúdenia neprijateľnosti a neplatnosti rozhodcovskej doložky exekučným súdom, došlo k zastaveniu exekučného konania. Účinky zastavenia exekučného konania je potrebné na účely ďalšieho vymáhania pohľadávky v zásade prirovnať k stavu zrušenia rozhodcovského rozsudku, keďže fakticky dochádza k prelomeniu materiálnej vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, vychádzajúc z

tej skutočnosti, že pri zrušení rozhodcovského rozsudku, ako aj pri zastavení exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku sa pre veriteľa znemožňuje vynútiteľnosť plnenia voči svojmu dlžníkovi na podklade rozhodcovského rozsudku. Na obe situácie je potrebné nazerať analogicky a veriteľovi nemožno odopierať súdnu ochranu a nepriznanie jeho nároku v konaní na štátnom súde, ktoré bude viesť po zastavení exekučného konania len z toho dôvodu, že nedošlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, ktoré na rozdiel od zastavenia exekučného konania výslovne v zákone dáva veriteľovi možnosť pokračovania v konaní o zaplatenie po jeho zrušení rozhodcovského rozsudku, ktorého iniciovanie je závislé výlučne na vôli dlžníka. Premlčacia doba v prípade žalovanej pohľadávky ešte neuplynula (spočívala od podania žaloby na rozhodcovskom súde po zastavenie exekučného konania) a po zastavení exekučného konania opätovne začala plynúť nasledujúci deň po právoplatnosti uznesenia o zastavení exekučného konania, kedy si veriteľ mohol opätovne uplatniť svoje právo voči dlžníkovi na súde. Pri zaujatí týchto záverov vychádzame z Uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.3. 2016, č. k. 11Co/92/2016-88, v ktorej veci súd zaujal právny názor, že už podaním žaloby na rozhodcovský súd bez ohľadu na platnosť alebo neplatnosť rozhodcovskej doložky prestala plynúť premlčacia doba, ktorá neprestala plynúť ani právoplatnosťou rozhodcovského rozsudku, ani právoplatnosťou rozsudku o zrušení rozhodcovského rozsudku a neplynie ani v súčasnosti, a to až do právoplatného meritórneho rozhodnutia vo veci. Predčasná splatnosť úveru síce nastala dňa 07.10.2013, avšak žalovaný si predmetnú výzvu na splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom, podľa doručky potvrdzujúcej prevzatie výzvy, prevzal až dňa 10.10.2013. V samotnej výzve na splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom je žalovanému daná paričná lehota na plnenie, a to 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy. Lehota na plnenie žalobcovi zo strany žalovaného uplynula dňa 20.10.2013. Z uvedeného vyplýva, že žalobca mohol prvýkrát uplatniť svoje právo na súde až dňa 23.10.2013, teda deň nasledujúci po dni márneho uplynutia lehoty na dobrovoľné plnenie. Žaloba na rozhodcovskom súde bola podaná dňa 02.06.2014 vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku nastala dňa 04.11.2014, návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dňa 30.03.2015, k zastaveniu exekučného konania došlo dňa 29.05.2017. Ako z predchádzajúcich bodov vyplýva, celkovo uplynulo 753 dní z premlčacej doby t.j. neuplynula ako celok. Na základe vyššie uvedeného mal žalobca za to, že v danom prípade nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu.

10. Žalovaný sa k predmetnému vyjadreniu žalobcu vyjadril podaním zo dňa 18.06.2019, ktorým tvrdenia žalobcu opierajúce sa o Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a taktiež o rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. proti Q. P. absolútne odmietol, nakoľko predmetný rozsudok Súdneho dvora Európskej únie podľa neho nie je aplikovateľný a nie je spôsobilý zmeniť rozhodovaciu prax všeobecných súdov Slovenskej republiky. Žalovaný sa naďalej pridržal skutočnosťami uvedených v odpore proti platobnému rozkazu, ktoré sa týkajú výpočtu RPMN. Pri úvere s výškou 3.500,- eur, lehotou splatnosti 70 mesiacov a výškou splátky 90,27 eur, je RPMN 25,01%, pričom v zmluve je stanovená RPMN na 21,34 %. Celková výška úveru pri výpočte predstavuje sumu 6.318,90 eur, pričom v zmluve sa nachádza údaj s celkovou čiastkou úveru vo výške 5.826,04 eur. Nakoľko žalobca postupoval voči žalovanému bez odbornej starostlivosti, a dal mu podpísať vopred pripravenú zmluvu, ktorú nemohol ovplyvniť, mal žalobca ako dodávateľ dbať na to, aby sa v zmluve neobjavili žiadne nezrovnalosti. Žalobca tvrdenia vo svojom vyjadrení opiera aj o Všeobecné obchodné podmienky banky, Reklamačný poriadok a Sadzobník poplatkov, avšak žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovaný predmetné listiny podpísal, teda, že by boli podpísané zmluvnými stranami. Keďže nie sú zmluvnými stranami podpísané, žalovaný sa nimi necítil právne viazaný. Vnútroštátny poriadok Slovenskej republiky ako ani európska smernicová úprava spotrebiteľských úverov nevyžaduje zakotvenie všetkých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v jedinom dokumente a ani nevylučuje použitie všeobecných obchodných podmienok. Preto by sa vo všeobecnosti malo akceptovať, ak okrem samotnej zmluvnej listiny budú zmluvné podmienky vrátane obligatórnych náležitostí obsiahnuté aj v ďalších zmluvných dokumentoch. Musí byť však uskutočnená riadna inkorporácia všetkých týchto dokumentov do zmluvy - jasný, zrozumiteľný a transparentný odkaz na všetky dokumenty tak, aby bolo zjavné, o ktoré dokumenty sa jedná, že sú súčasťou zmluvy a v akom rozsahu a nesmú byť pre spotrebiteľa prekvapivé. Podľa žalovaného zmluva obsahuje iba vyhlásenie, že sa spotrebiteľ s rôznymi ďalšími dokumentmi oboznámil a vyjadril s nimi súhlas, ale chýba jednoznačne včlenenie podmienok do zmluvy, čím je daná pochybnosť o riadnej inkorporácii. Preto pre riadnu aplikáciu príslušného zákona o ochrane spotrebiteľa je nevyhnutné zabezpečenie riadneho a preukázateľného informovanie spotrebiteľa o obsahu zmluvných dojednaní obsiahnutých v obchodných podmienkach. Veriteľ je povinný preukázať, že obchodné podmienky boli spotrebiteľovi známe, že boli k zmluve priložené a to tak,

aby sa spotrebiteľ mohol pred uzavretím zmluvy skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Preto je nedostatočné iba vyhlásenie v záverečných ustanoveniach zmluvy o tom, že spotrebiteľ obchodné podmienky prevzal a oboznámil sa s nimi, kedy si bežný spotrebiteľ vzhľadom k obširnosti obchodných podmienok a jej právnej zložitosti ani nemusel všimnúť, že práve v obchodných podmienkach sú uvedené napríklad obligatórne náležitosti zmluvy. Dôkazné bremeno na preukázanie oboznámenia sa spotrebiteľa s obchodnými podmienkami leží na dodávateľovi, veriteľovi, napr. formou podpisu spotrebiteľa, alebo iným, preukázateľným spôsobom. Právny názor týkajúci sa obchodných podmienok vyslovil aj Ústavný súd ČR v rozhodnutí I. US 3512/11 zo dňa 11.11.2013 (toto rozhodnutie je prameňom práva). Ústavný súd zdôraznil, že dodávateľ sa má chovať k spotrebiteľovi, ktorý je slabšou zmluvnou stranou poctivo, v opačnom prípade mu nie je možné poskytnúť právnu ochranu. Zásada poctivosti sa prejavuje aj tým, že zmluvné dojednania nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať ujednanie technického a vysvetľujúceho charakteru a naopak nesmú slúžiť k tomu, aby v nich dodávateľ skryl ujednania, u ktorých je daný predpoklad, že ujdú spotrebiteľovej pozornosti. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný naďalej žiadal súd, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

11. Súd vytyčil termín pojednávania na 11.10.2019, žalobca na pojednávaní bol prítomný, doručenie predvolania mal vykázané dňa 20.09.2019. Žalovaný bol na pojednávaní prítomný, doručenie predvolania mal vykázané dňa 23.09.2019.

12. Súd vykonal vo veci dokazovanie prečítaním žaloby s prílohami, odporu žalovaného, vyjadrenia žalobcu k odporu žalovaného, vyjadrenia žalovaného zo dňa 19.06.2019 a zistil tento skutkový stav:

13. Predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 27.01.2010 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 3.500,-eur s dohodnutou fixnou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 19,60 %. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 70-tich pravidelných mesačných splátkach po 90,27 eur, splatných k 17. dňu v kalendárnom mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 17.02.2010, konečná splatnosť úveru bola dojednaná na 17.11.2015. RPMN je v zmluve uvedená vo výške 21,34 %, priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia zmluvy 18,45 % a celkový výška nákladov, ktoré mal žalovaný zaplatiť, činila sumu 2.328,04 eur.

14. Nakoľko žalovaný svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy napriek výzve riadne neplnil, predchodca žalobcu listom zo dňa 07.10.2013 pristúpil vyhláseniu predčasnej splatnosti poskytnutého úveru, v dôsledku čoho sa celá pohľadávka predchodcu žalobcu voči žalovanému stala splatnou dňa 07.10.2013 a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy úveru najneskôr do 10-tich kalendárnych dní odo dňa doručenia výzvy. Predmetná výzva bola žalovanému doručená dňa 10.10.2013.

15. Ku dňu predčasnej splatnosti úveru predstavoval dlh žalovaného sumu 2.065,84 eur a pozostával z istiny vo výške 1.972,04 eur, úroku vo výške 89,38 eur a poplatkov 4,42 eur.

16. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. S./XXXX zo dňa 06.10.2016 Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890 (predchodca žalobcu, postupca) postúpila pohľadávku voči žalovanému na BENCONT COLLECTION, a.s. (žalobcu, postupníka).

17. Žalobca si v konaní uplatnil sumu nesplatennej istiny úveru vyčísleného ku dňu 07.10.2013 vo výške 1.972,04 eur a zákonný úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne z dlžnej istiny od 20.11.2014 do zaplatenia v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 z. z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania žalovaného s úhradou dlžnej sumy.

18. Zmluva o úvere zo dňa 28.01.2010 je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), pričom podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka je spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 52 ods. 2 a 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník účinného (ďalej len „Občiansky zákonník“), dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri

uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti..

20. V zmysle § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Na základe § 25a ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. januárom 2013 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov.

22. Podľa § 2 písm. c) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), na účely tohto zákona sa celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom rozumejú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

23. V zmysle § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

24. Na základe § 4 ods. 3 posledná veta zákona č. 258/2001 Z. z., ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

25. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu 14.01.2013 (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

29. Aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní vyplýva z jeho právneho nástupníctva, nakoľko žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupníkom a žalobcom ako postupcom.

30. Predmetom sporu je nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie sumy 1.972,04 eur spolu úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.972,04 eur od 20.11.2014 do zaplatenia a nahradenie trov konania. Žalobca vzal podanú žalobu v časti uplatneného úroku z úveru vo výške 19,50 % zo sumy 1.972,04 eur od 20.11.2014 do zaplatenia späť pred vydaním platobného rozkazu.

31. Súd mal v konaní preukázané, že zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.01.2010 predchodca žalobcu (spoločnosť Poštová banka, a.s.) poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v sume 3.500,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 70-tich mesačných splátkach po 90,27 eur, splatných k 17. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná 17.02.2010, dátum konečnej splatnosti úveru bol dojednaný na 17.11.2015. Výška úrokovej sadzby úveru je v zmluve uvedená 19,5 % ročne, RPMN úveru je 21,34

% a priemerná výška RPMN v danom období bola 18,45 %. Celková výška nákladov spotrebiteľa (žalovaného) za úver predstavovala sumu 2.328,04 eur.

32. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, konkrétne o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, súd je povinný podrobiť uvedenú zmluvu ex offa kontrole, či je predmetná zmluva v súlade s ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

33. Súd kontrolou predloženej zmluvy zistil, že súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo aj poistenie schopnosti splácať úver, pričom v zmysle zmluvy si žalovaný zvolil komplexný súbor poistenia. Poistné podmienky ako aj spôsob uzavretia poistnej zmluvy boli upravené v obchodných podmienkach pre úver, kde žalovanému nebola daná možnosť poistenie odmietnuť, a teda súd považoval predmetný článok 10 obchodných podmienok pre úver, ktoré boli neoddeliteľnou časťou zmluvy o úvere, za neoddeliteľný od zvyšku zmluvy, a teda poistenie úveru za podmienku poskytnutia úveru.

34. V zmysle § 2 písm. c) bod 5 zákona č. 258/2001 Z. z., celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

35. Keďže žalovaný nemohol znenie článku 10 obchodných podmienok pre úver meniť ani ho nemohol vypovedať, a teda ak spĺňal podmienky pre poskytnutie poistenia, musel ho prijať, súd uzavretie poistenia považoval za podmienku poskytnutia spotrebiteľského úveru, a teda poplatok za poistenie musel byť zahrnutý v celkových nákladoch spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom a musel byť zahrnutý aj do výpočtu RPMN.

36. V súlade s vyššie uvedenými skutočnosťami súd prepočítal RPMN a celkové náklady spotrebiteľa na spotrebiteľský úver a takto získané údaje skontroloval s údajmi uvedenými v zmluve.

37. Výpočtom súd zistil, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN, ktorá je 25,01 %, nie 21,34 %, zároveň sú v zmluve uvedené nesprávne aj celkové náklady spotrebiteľa na úver, keďže celková suma úveru predstavuje 6.318,90 eur, z toho náklady na úver tvoria sumu 2.818,90 eur. V zmluve sú celkové náklady uvedené v sume 2.328,04 eur, teda o 490,86 eur menej ako mal žalovaný reálne na úvere zaplatiť.

38. V zmysle ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. možno úver považovať za bezúročný a bez poplatkov len v prípade neuvedenia obligatórnych náležitostí uvedených v § 4 odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) zákona č. 258/2001 Z. z., nie v prípade nesprávne uvedených údajov v neprospech spotrebiteľa (viď na porovnanie ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.). V dôsledku uvedeného súd nemohol pristúpiť k vyhláseniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, čoho si musel byť predchodca žalobcu ako veriteľ vedomý. Preto súd považuje takéto konanie predchodcu žalobcu, t. j. uvedenie nesprávnej výšky RPMN a nesprávnej výšky celkových nákladov spotrebiteľa na spotrebiteľský úver za konanie obchádzajúce zákon (konkrétne ustanovenia § 2 písm. c), ako aj § 4 ods. 2 písm. e) a j) zákona č. 258/2001 Z.z.), ako aj konanie v rozpore s dobrými mravmi, v dôsledku čoho súd považuje predmetný úver v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný právny úkon.

39. Vzhľadom na neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd dospel k záveru, že žalobca má v zmysle ustanovení o bezdôvodnom obohatení právo len na zaplatenie žalovanému vyplnenej istiny úveru po odčítaní ním zaplatených splátok úveru. Z predložených listinných dôkazov („Aktuálny stav úveru ku dňu 03.10.2016 č. I. 11-12 spisu) mal súd preukázané, že žalovaný zaplatil predchodcovi žalobcu z poskytnutého úveru 3.500,- eur sumu 1.527,- eur, teda je na istine dlžný žalobcovi sumu 1.972,04 eur.

40. V podanom odpore ako aj na pojednávaní dňa 10.10.2019 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu vzniesol námietku premičania uplatneného nároku žalobcu.

41. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

42. V zmysle citovaného ustanovenia má súd preukázané, že k bezdôvodnému obohateniu sa žalovaného na úkor žalobcu došlo v deň poskytnutia finančných prostriedkov z neplatnej zmluvy o úvere, t.j. dňa 28.01.2010 (viď č.l. 12 čerpanie úveru), kedy zároveň začala žalobcovi plynúť aj 3-ročná objektívna premlčacia doba práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia a uplynula táto márne uplynula dňa 28.01.2013. Vzhľadom na uplynutie objektívnej premlčacej doby je plynutie subjektívnej premlčacej doby irelevantné. Žaloba bola na súd podaná dňa 07.11.2018, teda po uplynutí premlčacej doby. Na plynutie premlčacej doby nemal vplyv ani uplatnenie nároku žalobcu na rozhodcovskom súde, ktorý bol uplatnený až dňa 02.06.2014.

43. Na základe vyššie uvedených dôvodov súd preto žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

44. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

45. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Keďže žalovaný mal v spore plný úspech, súd mu v súlade s § 255 ods. 2 CSP priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. Po právoplatnosti rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania, súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania.

47. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

48. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.